

Forårstur Frankrig 2012:

Kaysersberg – et smørhul i Alsace

En udsigtsbænk indbyder til en pause. Vi er på vej tilbage til Kaysersberg. Foran vores fødder breder Rhinsletten sig, og op ad skråningerne kravler vinmarkerne. Den nærmeste by nedenfor er Sigolsheim.

Torsdag, 17. maj – himmelfart

I dag forlader vi Bourgogne med kurs mod Alsace. Vi kommer sørme af sted allerede kl. 9.30! Det bliver en smuk køretur i solskinsvejr gennem småbakkede, grønne landskaber og helt uproblematisk uden om alle betalingsmotorvejene. Det er en model vi vil benytte fremover – men man skal jo nok følge nøje med på kortet for at undgå steder, hvor campingvognen bliver klemt inde eller får skrabet toppen☺.

Et foto undervejs, taget ud ad bilruden. På GPS'en har vi fravalgt betalingsveje og bliver nu ført "over land" mod destinationen Kaysersberg

Klokken 13.30 holder vi foran bommen til den kommunale campingplads i *Kaysersberg*. Vi er nummer tre i ventekøen. For at udnytte tiden går vi rundt på pladsen, for at sondere lidt. Det er en smukt beliggende campingplads mellem skovklædte bjerge og med kun 1 km til centrum. Vi finder 4 forskellige pladser og skriver numrene op på en seddel, for at have noget at vælge imellem. Desværre viser det sig, at alle 4 er reserveret. Øv øv øv. Gode råd er dyre, vi synes ikke sådan rigtigt om nogen af de resterende ledige pladser; her er ret tæt belagt. Et af valgkriterierne er også afstanden til antennen, da vi gerne vil kunne tage WiFi. Det bliver en længere rådslagning med de to unge – meget tålmodige - mennesker oppe i receptionen, mens ventekøen tålmodigt (?) ånder mig i nakken. Det er lige ved at være pinligt. Gert er nemlig stået af for længst, han bryder sig ikke om den slags situationer, mens jeg har *lidt* svært ved at gå på kompromisser, når det drejer sig om en god beliggenhed på campingpladsen. Vi vil jo gerne blive her et stykke tid ... Inden krisestemningen spidser til kommer der pludselig og helt uventet den forløsende melding, at vores "favoritplads", som vi har valgt som første prioritet, nu alligevel bliver ledig. Det er noget med en for kort el-ledning, så dem, der skulle ligge her, nødvendigvis må flytte et andet sted hen. Synd for dem, men GLADE BLIVER VI! Vi kommer hurtigt på plads, som er rigtig solvendt, med udsigt til skov og bjerge, med den rislende småflod *Weiss* bag ved hækken og mulighed for privatliv også. Samt gratis internet til os to. Så her bliver vi.

Sådan ser vores hjørne ud. Det vil dog sige, at billedet snyder lidt: da vi ankommer, er der tæt belagt hele vejen rundt. Folk har tilsyneladende taget nogle fridage ifm. Himmelfart, for næste dag, en hverdag, bliver der tomt igen. Dog kun indtil om eftermiddagen, hvor pladserne til højre og venstre for os fyldes igen, uden at vi dog føler os generet af det. Hækkene imellem pladserne er tætte og værner godt om privatlivet.

Senere, efter en "opsætningsøl", cykler vi ind til det idylliske *Kayersberg*. Der udgår en cykel-/gangsti lige fra campingpladsen langs åen ind til centrum (7 minutter). Der myldrer med turister, som nyder helligdagen og det gode vejr. Vi går lidt frem og tilbage på hovedgaden og smutter ind i kirken. Her er en koncert med smuk barokmusik lige startet, så vi sætter os stille og lytter, indtil der bliver pause, hvor vi trænger til at komme hjem igen.

Maden bliver Röstli på Cobb'en og en skålfuld salat samt lidt vin, derefter en lille runde på campingpladsen. Da jeg senere kommer tilbage fra sanitæren er Gert i snak med en dansk medcampist fra

Jylland. Han er så at sige "stamkunde" her og kan fortælle, at der på denne campingplads kun kommer ganske få danskere. Ubegribeligt.

Fredag, 18. maj

Gråvej. Bageren kommer bimplende i flower-power bemalet VW-rugbrød og sælger morgenbrød. Smart indretning, når receptionen ikke tager imod bestillinger. Der findes dog et lille supermarked 5 minutter fra pladsen, og den "mobile bager" kommer faktisk derfra.

Hen imod formiddagen op på cyklen og ind til centrum for at besøge Albert Schweitzer-museet, der er indrettet i hans barndomshjem. Mange fotos og afrikansk hjemsløjd. Sikken beundringsværdig mand: organist, forfatter, foredragsholder, dedikeret missionslæge i Afrika og Nobelprisen i 1952.

Albert Schweitzer var meget produktiv, og der findes et hav af litteratur af ham såvel som om ham. Her er der lidt at vælge imellem.

Museet er velbesøgt, måske fordi vejret er til det.

Frokost og derefter bilende til Leclerc i *Ribeauvillé* for at genopfylde lagrene. Det blev de så formelds 80 Euro og mon ikke, de kan holde weekenden over. Hyggeligt at gense "gamle" lokaliteter fra sidst vi var her.

PS: Overalt er der næsten fuldt belagt, både på campingpladsen her og på de specielle parkerings-områder til autocamperne. Der er fx en i Kaysersberg, hvor der mindst står 50 af slagsen, side by side, med højst 1½ meters afstand imellem sig. Det kan jo være, at det er gratis og at man måske fryder sig over det – men er det hyggeligt, sådan helt uden uden-dørs privatliv og lidt grønt omkring sig?

Lørdag, 19. maj

En herlig dag! Sol og varme og en sej men smuk næsten 4 timers vandretur oppe i skoven. Vi force- rer 400 højde- og 11 længdekilometer og er TOTALT udmattede, da vi er hjemme igen. I hvert fald jeg. Undervejs kommer vi forbi nogle gevaldige klipper samt et par fantastiske *belleuves* ud over vin- forbjergene og Rhinsletten helt ovre til Schwarzwald. Turen bliver lidt længere end planlagt, fordi vi går forkert – er ikke opmærksomme nok på afmærkningen, som driller lidt. Men pyt, det er jo vejen der er målet, følgelig jo mere vej, desto mere fornøjelse 😊.

Kaysersberg overrages af en borgruin, som her ses oppefra. Vi er begyndt på nedstigningen og dermed afslutningen af vores vandretur

Hjemme på campingpladsen er der stadig god tid til at dase i solen hhv. skyggen. Så begynder skyerne at trække sammen, og der kommer en regnskylle, men ikke længe efter skinner solen igen. Vi spiser aftensmaden udenfor (Cobb-bagte fiskefileter og *taboulé*), går en lille runde på campingpladsen, derpå fortrækker Gert indendørs til computeren, mens jeg sidder og læser, så længe jeg kan se. Inden også jeg trækker ind, går på nettet, skriver dagbog og om et øjeblik i seng og læse.

Søndag, 20. maj

Den hidtil varmeste dag på turen – hele 28°. Herligt! Denne dejlige varme nyder vi, da vi slentrer rundt i *Strasbourg*, hvortil dagens udflugt går, med en lille omvej forbi *Auberge de l'III* i Illhaeusern, mesterkokken Haeberlins berømte *kultrestaurant* med tre Michelin-stjerner. I *Strasbourg* nøjes vi med mindre

og spiser på en mere jordnær udendørsservering på *Place Kleber* (Gert: *Salade à l'ami Fritz*, jeg: *Choucroute alsacienne*). Bagefter kigger vi traditionen tro på katedralen, på kvarteret *Petite France* og er omkring *Ecluse*-området; de overdækkede broer (*Ponts couverts*) er desværre indpakket.

Typisk for Strasbourg: den gotiske katedral, omgivet af gammelt og malerisk bindingsværk

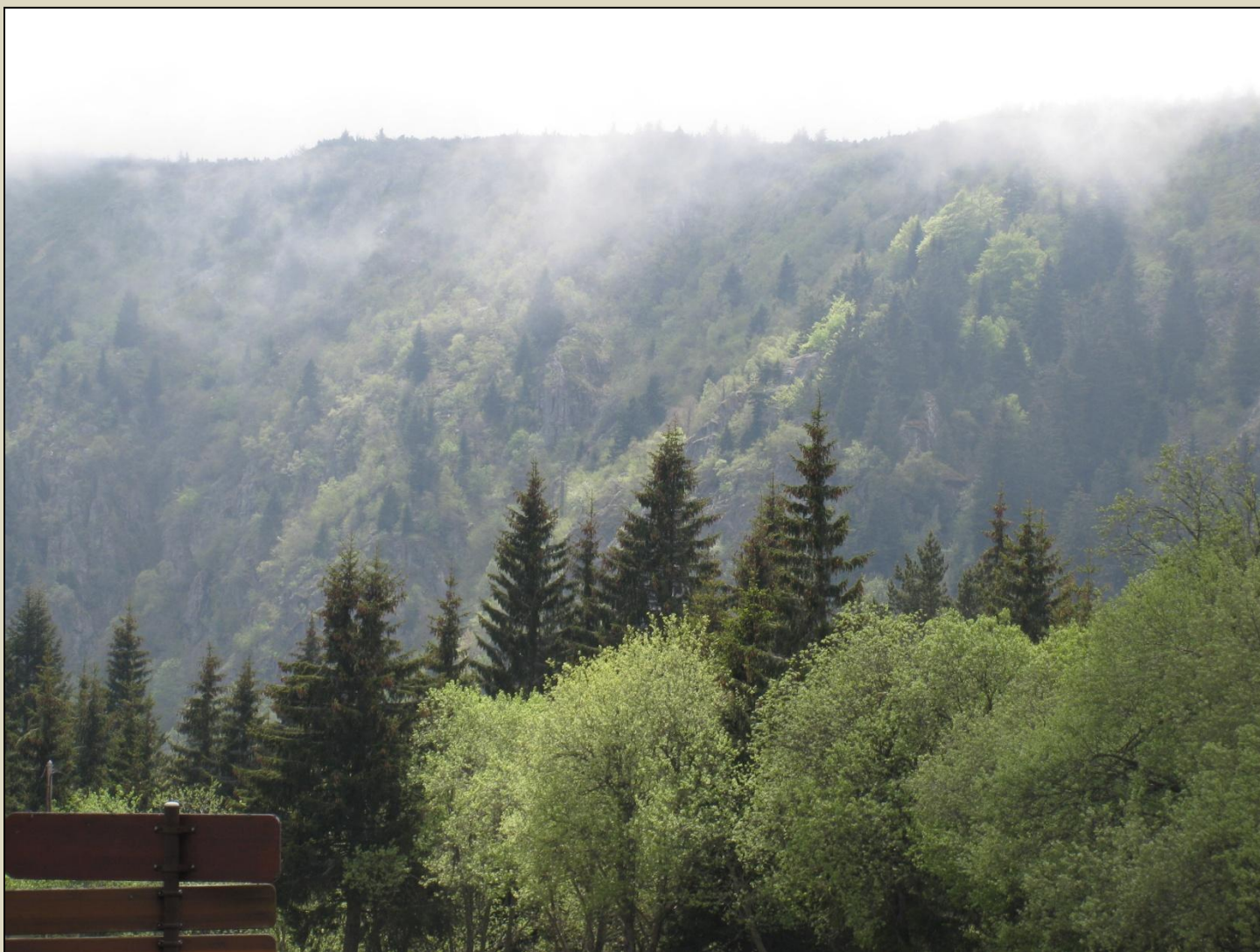
I en souvenirbutik køber jeg et længe ønsket lille Europa-flag som jeg vil sætte op, når jeg synes det bliver for meget med "Dannebrog i udlandet"... Så kører vi ud til EU-parlamentet, en vældig glasbygning med sin skov af medlemsflagene vajende foran, helt som man kender det fra TV. Vi ville egentlig gerne have kigget nærmere på etablissementet, men der er ikke en eneste parkeringsplads at få – et eller andet arrangement er i gang, vi ser mange folk med blå balloner.

Hjemme og sidde i de sidste rester af sol. Campingpladsen er for øvrigt ved at tynde ud – folk er åbenbart taget hjem fra himmelfartsferien.

Mandag, 21. maj

Dejlig lang formiddag med sol, der inviterer til at sidde udenfor efter morgenmaden. Også i dag får vi købt baguette fra den mobile bager, som hver morgen ved halv ni tiden drejer en runde på campingpladsen, bimplende med klokken lige som ismanden i Danmark.

Efter frokosten kører vi en tur over land op over *Col du Bonhomme*, forbi *Lac Blanc* og ned igen til *Turckheim*.

Oppe i højderne i nærheden af den hvide sø, Lac Blanc. Vi måler 1050 højdemeter, og det kan mærkes på temperaturen. Det er blevet råkoldt. Bjergenes højderyg sløres af de lavthængende skyer.

Campingpladsen i Turckheim, som vi gerne ville have kigget på, er lukket i år pga. reovering – jeg mener, vi har boet der engang for mange, mange år siden. En slentretur gennem byen bliver det også til. Også her er der gang i reovering på byens hovedgade, man er ved at lægge nye brosten. Der er ikke ret mange mennesker (endnu?). På hjørnet over for byporten slår vi os ned uden for en *salon de the* og får os en café + to gange mango-juice. Det er ret så varmt efterhånden.

På café i Turckheim

Egentlig har vi planer om at handle i den gigantiske Leclerc uden for Colmar, men vi føler os slappe og uoplagte og vælger at tage hjem for at nyde solen. Hvilket vi også gør i et stykke tid. Så begynder det at trække op og ikke længe efter regner det. Det gør det så hele aften i uformindsket styrke, så det hele sejler.

Aftenmaden er en *Palette à la Diable* = alsacisk steg i sennepsovs, en specialitet her fra egnen. På grund af regnen flytter vi Cobb'en ind under solsejlet. Den er faktisk glimrende som ovn, og med stegen i en alu-bakke er der bagefter heller ikke noget at gøre rent.

Barometret stiger. Her klokken 21 er regnen ved at dryppe af, og vi håber på godt vejr i morgen!

Tirsdag, 22. maj

Smukt vejr – lige passende til et gensyn med *Colmar* og dens idylliske gamle bymidte, som vi har gode minder om fra tidligere besøg. Studerer denne gang længe Schongauers altartavle *Madonna im Rosenhag* i Dominikanerkirken, som vi ikke har set før. Da maven begynder at melde sig, finder vi en hyggelig restaurant med terrasse ud til kanalen og spiser en solid 3-retters frokost. En gang imellem kommer der en (turist)pram flydende forbi og sørger for prikken over i-et, sådan rent stemningsmæssigt.

Terrassen til det spisested, hvor vi sidder og får os en lækker 3-retters alsacisk frokost med udsigt til en fyldt turistpram.

På vejen hjem forbi den store Leclerc uden for Colmar. Men det bliver ikke til så meget powershopping som ventet - og frygtet. Vi er for mætte efter den fyldige frokost. Jer ser, at den japanske roman *1Q84*, bog 3, allerede er oversat til fransk. Hjemme hiter bogen p.t. Skal jeg købe den – altså på fransk? Eller er den for svær?? Jeg køber!

Hjemme daser vi og læser i solen – ingen aftensmad, kun individuelle håndmadder. Frokosten fylder stadigvæk godt op i maven.

Campingpladsen er pænt fyldt op igen – så det foto jeg tog i går med gabende tomhed passer sørme ikke længere. Men her ER altså også dejligt; man kunne godt bruge en uge til. Skal desværre af sted på fredag.

Onsdag, 23. maj

Barometret står ellers på fuld sol, men hvad nytter det, når det er gråvejrs. De skovklæde bjerges toppe er næsten hele dagen indhyllet i stærk dis, og solen viser sig først hen ad eftermiddagen – mere eller mindre stabil og ind imellem kun som diffus indirekte belysning. Heldigvis lune temperaturer – så vi er langt fra Bretagnes kulde og klamhed☺.

Derfor holder vi fast på vores beslutning om at cykle langs vinmarkerne og lidt op og lidt ned igen til *Riquewihr*. Stigningerne er ind imellem så seje, at vi må trække cyklen. Det giver godt med varme og sved på panden. Riquewihr er et hyggeligt gensyn. Vi var her for et år siden, så vi kan godt huske

alting fra sidst– dog ser byen lidt mindre farvestrålende ud, når solen ikke skinner. Turiststrømmen, overvejende bestående af det grå guld, fejler heller ikke noget denne gang – der er mange.

Spiser vores madpakke på en bænk på den anden side af *Dolder*-byporten og vis-à-vis et af de utallige romantiske motiver med bindingsværk, bymur og blomsterpynt.

Riquewihr. Der er altid noget at se på. Bindingsværkshusene læner sig op ad hinanden. Og den helårsåbne julepynt-butik ligger også stadigvæk henne ved hjørnet – se bare udhængeskiltet oppe på huset.

Det skorter ikke på kønne detaljer – som her en smuk rose, der danner et raffineret farvespil sammen med husets og indgangsdørens farve. Motiver af denne slags findes der utallige af.

Tilbage ad en lidt anden vej via *Sigolsheim*, hvor vi benyttede lejligheden at besigtige *Mémorial*'et oppe på en lille bakketop, smukt omgivet af vinmarker – et mindesmærke med hvide kors på grønt græs fra næsten 1600 faldne soldater i kampene 1944-45. Trist. Jeg blev opmærksom på dette sted gennem en af rejsebeskrivelserne på nettet, og ved nærmere eftersyn er det faktisk også afmærket på vores vandrekort. Fordi vi er på cykel, kommer vi dertil lidt "ureglementeret" så at sige fra bagsiden, hvor der ikke er en direkte adgangsvej. Vi finder det udelukkende, fordi vi i det fjerne kan se tricoloren vaje på toppen – det gør den, hvor den markerer en officiel bygning eller noget andet officielt.

Hjem igen, denne gang mest nedad, tage bad og af sted igen i en fart til det store Cora-indkøbscenter i *Houssen* (også læst herom på nettet i en rejsebeskrivelse), bare for nysgerrighedens skyld. Hold da op, det ER virkelig gigantisk, man bliver helt rundtosset over størrelsen og jeg er lige ved at fare vildt.

Så selv om vi egentlig ikke rigtigt skal have noget, ja så bliver det altså alligevel en indkøbsvogn fyldt med varer til små 100 Euro (heraf 2 bøger og 2 dåser *confit det canard*).

Nu er solen for alvor brudt igennem, termometret viser 23,5 grader, så det bliver lidt dejlig afslapning foran campingvognen, inden vi skal have mad, som er rester fra i forgårs, og som vi spiser udenfor. Afslutningsvis fodrer Gert et kuld gråspurve med små stykker af den indkøbte Cora-baguette. De har for vane at flokkes omkring vores fødder, ivrigt ledende efter krummer.

I morgen sidste dag her på stedet. Vi kunne virkelig godt bruge en uge mere!

Torsdag, 24. maj

Den varmeste forårsdag hidtil: 30 grader i skyggen! Hele campingpladsen vegeterer i alle de muligheder for skygge, der findes. Så det gør vi også. Herligt – men desværre lidt sent i vores forårstur, øv. I morgen skal vi videre til Mörsch og derefter hjem. Men vi nyder altså denne her helt uventede varme og udskyder vores planlagte bytur til senere på eftermiddagen. På turistkontoret fik vi for nylig nemlig en brochure med beskrivelsen af en historisk rundgang. Den vil vi gerne gå. Vi overraskes over, at der nu, ved 18.30 tiden, ikke er særligt mange mennesker i byen længere og gætter på, at det er fordi forretningerne er ved at lukke. Ærgerligt, noget af den levende stemning mangler.

Kaysersberg "på bagsiden" – her kommer turisterne som regel ikke så tit.

Og her til gengæld et af Kayzersbergs postkortmotiver

Men turen er hyggelig og interessant, vi køber også lige et par ting i en souvenirbutik, der stadig har åbent, og derefter hjem igen til aftenmad i solens sidste stråler, inden den forsvinder bag et træ og siden bag bjergtoppen.

Klokken er 22.45, jeg sidder stadig ude. På den fløjlsorte nattehimmel mod vest er der en ganske tynd tiltagende måne. Bag ved hækken bruser den lille flod Weiss, som den har gjort i alle dagene, så man næsten ikke lægger mærke til det den længere.

I morgen går det definitivt tilbage – først over til familien i Mörsch, derefter via *Seecamp Derneburg* til Danmark.

Torsdag, 31. maj: HJEMME

Ja, nu er vi altså kommet retur til Roskilde efter små 7 uger i vores rullende hjem. Det kræver nogen tilvænning, men *jetlag'et* © vil nok hurtigt fortage sig. Der bliver i første omgang rigeligt at se til – fx trænger haven til en kærlig hånd, og det gør vasketøjsbunken også. Dertil kommer vores tilstundende cykeltur med Rotary på Lolland. I denne sammenhæng er jeg nok desværre nødt til at anskaffe mig en ny cykel, idet den gamle (fra 1980) har fået en del skavanker undervejs; bl.a. har gearet givet op. Da den ydermere er ret tung, vil vi med en ny, lettere cykel kunne spare nogle kilo, der vil lette på kugletrykket . Og det vil åbne op for muligheden for en større gasflaske i gaskassen.

Om selve turen fra *Kaysersberg* til *Mörsch* er der ikke meget at berette. Vejret er strålende, og med en vis vemod over at skulle forlade vores gode plads og Alsace i det hele taget bryder vi op. Denne gang kommer vi af fra motorvejen til Strasbourg det rigtige sted. Skrækken over at skulle ind under en lav jernbaneviadukt med en frihøjde på kun nogle få millimeter i forhold til campingvognen sidder stadigvæk i mine lemmer ... Der er stau omkring grænsen til Tyskland, og motorvejen mod Karlsruhe er ligeledes tæt pakket. Men vi ankommer allerede ved 14-tiden til *Sommerstrasse* - og ingen hjemme? De er på indkøb, så vi sætter vognen på plads i gården og er færdige, da de kommer tilbage.

Tirsdag, 29. maj, af sted igen. Ankomst i *Seecamp Derneburg* ved 17-tiden efter en smuk lille omvej over land pga. optræk til stau. Sidder lidt i solen med et glas vin og går derefter op til restauranten for at spise, hver især en bombe af en Schnitzel, der hele natten ligger temmelig tungt i min mave. Så husk: vælg noget lettere næste gang, kone!

Onsdag, 30. maj, videre nordpå. Vejret bliver – hvordan skulle det også være anderledes – tiltagende overskyet og KOLDERE. Desuden blæser det. Selvfølgelig. Der er en del vejarbejde undervejs, men vi kommer problemløst frem til færgelejet i Puttgarden. Dér får vi dog nærmest et chok, da vi ser den alenlange ventekø. Hvordan kan det dog være?! Det er *meget længe siden* vi er så uheldige ikke at komme med den første afgang efter ankomsten. Så med stor forsinkelse triller vi ned ad rampen på den anden side af vandet og er hjemme i Roskilde ved 18-tiden, nøjagtig 2 timer senere end GPS'en har stipuleret ved turens start om morgenen.

Og nu er vi altså hjemme igen. ***Hvor blev dog alle de 7 uger af, som vi har været væk?***

Glade campinghilsener og god sommer!

Gert + Renate Hovald r.hovald@kabelmail.dk

Motiv fra Kaysersbergs omegn